

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У. 30989/21
Дана 30.06.2023 године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: [REDACTED]

тужиоца "Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину" Удружење са седиштем на адреси Доситејева број 30/3 у Београду, кога заступа пуномоћник Јован Рајић, адвокат из Београда, ул. Доситејева 30/3, поднетој против решења Владе Републике Србије, Административне комисије, Београд, Немањина 11, 14 број: 353-9695/21 од 22.10.2021. године, са заинтересованим лицем "SERBIA ZIJIN COPPER" д.о.о Бор, Ђорђа Вајферта 29, кога заступа пуномоћник Млађан Марјановић, адвокат канцеларије "Марјановић" Београд, Скендербегова 3/5, у предмету заштите природних добара и ресурса, након одржане усмене јавне расправе дана 29.06.2023. године, у нејавној седници већа одржаној дана 30.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Владе Републике Србије, Административне комисије 14 број: 353-9695/2021 од 22.10.2021. године и предмет **БРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Влада Републике Србије, Административна комисије, Београд, да тужиоцу "Регулаторном институту за обновљиву енергију и животну средину" Удружење са седиштем на адреси Доситејева број 30/3 у Београду, надокнади трошкове управног спора у износу од 55.370,00 динара ,у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење Министарства заштите животне средине, број: 353-02-1417/2020-03 од 06.07.2021. године. Наведеним решењем првостепеног органа, по захтеву заинтересованог лица, као носиоца пројекта, одлучено је у ставу I диспозитива решења да за допунски рударски пројекат за повећање капацитета флотације рудника Мајданпек са 6.000.000 тона на 11.000.000 тона годишње, на кл.бр. 1257/11, 1445/181 и 1445/172 КО Мајданпек,

није потребна израда Студије о процени утицаја на животну средину. Ставом II диспозитива наложено је носиоцу пројекта да испоштује све услове и сагласности других надлежних институција, а посебно услове Завода за заштиту природе Србије, 03 број: 020-1540/5 од 06.08.2020. године. Истим решењем у ставу III наложено је носиоцу пројекта да при реализацији планираних активности у потпуности примени мере заштите животне средине у циљу спречавања, смањења и отклањања значајних штетних утицаја, утврђених у поглављу 8 захтева, а што се посебно односи на следеће мере:

- дробилично постројење мора бити затвореног типа, са системом за отпрашивање;
- успостављање рецикулације отпадне технолошке воде како би се смањила потрошња воде као и емисија отпадних вода у животну средину;
- за испирање површина и платформи у целом погону користиће се повратна вода, која се након испирања прикупља и враћа у систем повратне воде;
- израда посебног пројекта одлагања флотацијске јаловине;
- израда главног пројекта заштите од пожара;
- рад свих теретних возила и машина које се користе за извођење радова мора бити у складу са прописима о квалитету издувних гасова (граничним вредностима емисија загађујућих материја у издувним гасовима);
- ангажоване раднике на демонтажи постојећих и изградњи нових објеката упознати са потенцијалним утицајима радова на квалитет ваздуха као и мерама за њихово смањење;
- све хемикалије које се буду користиле за деконтаминацију и чишћење локације морају бити адекватно ускладиштене;
- на радилишту користити исправну машинску опрему у циљу елиминисања могућности доспевања нафте, деривата и машинског уља у подземне воде и земљиште;
- у складу са одговарајућим правилницима вршити сакупљање, сортирање, паковање и привремено складиштење насталог отпада;
- извршити адекватан избор одговарајућих контејнера, кеса и других транспортних јединица;
- обезбедити простор за постављање контејнера, односно посуда за прикупљање отпада;
- извршити карактеризацију потенцијално опасног отпада;
- отпад предавати овлашћеном предузећу са којим је закључен уговор а које има одговарајућу дозволу за управљање отпадом (складиштење, третман, одлагање и сл.);
- отпад се не сме одлагати ван места која су одређена за ту намену;
- не сме се вршити спаљивање отпада;
- у случају прекида радова из било ког разлога потребно је обезбедити механизацију и околину;
- након окончања свих радова обавезно је санирање свих деградираних и уништених површина и уклањања свих вишкова грађевинског материјала, опреме и машина и обавезно успоставити биљни покривач (култивисати терен) на девастираним местима применом аутохтоних врста, односно таквих врста које су биолошки постојане у датим климатским условима –

- уношење алохтоних врста није дозвољено;
- на дробиличном потројењу на ПК "Јужни ревир" инсталираће се примарна дробилица са системом за отпашивање;
 - дробилица на ПК "Северни ревир" је затворена као и SAG млин и дробилица за мокро млевење у погону дробљења и класирања;
 - вентилациони системи, системи за отпашивање или сет прскалица инсталираће се на местима са повећаним генерисањем прашине (дробилично постројење, складиште примарно издробљене руде, пресипна места тракастих транспортера и сл.);
 - успоставиће се мониторинг емисије загађујућих материја у ваздуху из стационарних извора загађивања (емитер дробилице), ангажовањем овлашћене лабораторије;
 - редовним мониторингом емисије прашине и утицаја прашине на квалитет ваздуха ангажовањем овлашћене организације, негативан утицај прашине на животну средину своди се на минимум;
 - у случају прекорачења емисије загађујућих материја у ваздух предузеће се мере у циљу смањења емисија и довођења у законске оквире;
 - у Постројењу неће долазити до емисије технолошких отпадних вода. Технолошка отпадна вода ће се сакупљати и враћати у процес флотације и процес одводњавања концентрата бакра и дефинитивне јаловине;
 - повратна вода која ће се користити за прање и испирање радних површина и платформи сакупљаће се и враћати у систем повратне воде;
 - хемикалије које ће се користити у процесу одлагаће се у затвореној, добро проветреној просторији;
 - некомпатибилне материје морају се складиштити одвојено;
 - забрањено је одлагање опасних материјала на земљиште;
 - током радова на поправкама и одржавању механизације и опреме потребно је да на месту поправке или одржавања буде обезбеђен апсорпциони материјал за прикупљање евентуално испурелог уља, посуде и опрема за сакупљање хемикалија, употребљеног апсорпционог материјала, крпа и другог материјала потребног за поправке и одржавање;
 - настали отпад сакупљати одвојено и разврставати у складу са потребом будућег третмана а у складу са Правилником о категоријама, испитивању и класификацији отпада ("Службени гласник РС", бр. 56/10 и 93/19);
 - редовно вршити класификацију отпада према каталогу отпада;
 - вршити испитивање (карактеризацију) опасног отпада, као и отпада који према пореклу, саставу и карактеристикама може бити опасан ангажовањем овлашћене организације;
 - складиштење отпада у течном стању вршити у посудама за складиштење обезбеђеном непропусном танкваном која може да прими целокупну количину отпада у случају удеса (процуривања);
 - складиште опасног отпада мора биди ограђено, физички обезбеђено, закључано и под сталним надзором;
 - опасан отпад не може бити привремено ускладиштен на локацији дуже од 12 месеци;
 - посуда за складиштење опасног отпада мора бити затворена и израђена од

материјала који обезбеђује непропустљивост и који је отпоран на отпад који се у њима налази;

- посуде у којима се налази опасан отпад а у чијој близини се налазе посуде за складиштење опасног отпада чији је садржај некомпатибилан, морају бити заштићене међусобно и одвојене преградом, банкином, насипом, зидом или на други безбедан начин;
- посуде за складиштење контролисати кроз редовне провере у погледу присуства оштећења, цурења, корозије или другог облика оштећења;
- упакован отпад видљиво и јасно обележити;
- у складишту отпада инсталирати систем за заштиту од пожара;
- складиште отпада који се користи као секундарна сировина и за добијање енергије треба посебно да има стабилну и непропусну подлогу са одговарајућом заштитом од атмосферских утицаја, систем за спречавања настајања удеса, систем за потпуни и контролисани прихват атмосферске воде са свих манипулативних површина, систем за заштиту од пожара, у складу са посебним прописима;
- отпадна уља складиштити у складишту које има танкване са заштитом од исцуривања, стабилну подлогу отпорну на агресивне материје и непропусну за уље и воду са опремом за сакупљање просутих течности и средствима за одмашћивање, систем за потпуни контролисани прихват зауљене атмосферске воде са свих површина, њихов предtretман у сепаратору масти и уља пре упуштања у реципијент и редовно пражњење и одржавање сепаратора;
- за рад пројекта изабрана је савремена опрема дизајнирана у складу са најбоље доступним техникама;
- погон флотације, погон дробљења и класирања, као и примарна дробилична постројења удаљена су од рецептора буке у животној средини на које би ниво буке које опрема емитује могао да има негативан утицај;
- опрема за рад флотације, пумпе, погон дробљења и класирања смештају се у затворене објекте;
- потребно је мерењима утврдити утицај буке која се емитује током рада погона одводњавања у Дебелом лугу на рецепторе у окружењу. За мерења ангажовати овлашћену лабораторију;
- уколико се мерењима утврди прекорачење дозвољеног нивоа буке у животној средини, применити мере за смањење емисије буке, као нпр. затварање врата и прозора затворених простора, рад опреме од стране искусног особља, избегавање бучних активности ноћу, инсталирати опрему са ниским нивоом буке (пумпе, компресори и сл.), уградити опрему за контролу буке (редукторе буке, изолација опреме, ограђивање бучне опреме, звучна изолација зграда), и уметање препрека између емитера и пријемника (нпр. заштитни зидови, насипи и зграде);
- редовно одржавати опрему која емитује повећану буку и правовремено врши отклањање уочених недостатака;
- на основу пројектованих максималних количина реагенаса (опасних материјала) које се складиште и које се налазе у инсталацијама погона дефинисати потребу за изградом Извештаја о безбедности и Плана заштите од

хемијског удеса – Политике превенције у складу са Законом о заштити животне средине или Плана заштите од удеса у складу са Законом о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. На Извештај о безбедности и План заштите од удеса исходује се сагласност Министарства заштите животне средине, док на План заштите од удеса према Закону о смањењу ризика од катастрофа исходује се сагласност Министарства унутрашњих послова;

- дефинисати потребу израде Процене ризика од катастрофа према Закону о смањењу ризика од катастрофа, члан 15. став 3., привредна друштва и друга правна лица која у свом саставу имају организационе целине чији су капацитети, обим и значај делатности од посебног значаја за привреду Републике Србије из области енергетике, телекомуникација, рударства и саобраћаја, израђују Процену ризика и за те организационе целине;
- привредна друштва и друга правна лица из области рударства чије организационе целине нису од посебног значаја за привреду Републике Србије израђују своју процену ризика од катастрофа на основу препоруке штаба за ванредне ситуације јединице локалне самоуправе засноване на процени ризика од катастрофа, јединице локалне самоуправе на чијој територији се налазе;
- на процену ризика од катастрофа потребно је исходovati сагласност Министарства унутрашњих послова;
- на основу процене ризика од катастрофа доноси се План смањења ризика од катастрофа;
- субјекти који имају обавезу израде процене ризика од катастрофа доносе План заштите и спасавања на основу процене ризика;
- обавезно израдити упутства за поступање у случају удеса;
- Посебно треба обратити пажњу на мере заштите у процесу складиштења и припреме реагенаса. Неке од мера укључују начин складиштења реагенаса као што су: просторија за чување реагенаса мора бити затвореног типа. Чување реагенаса на отвореном простору или под надстрешницом није дозвољено. Складиште реагенаса је посебна просторија у односу на одељење за припремање раствора. Отворени реагенси морају се чувати у посебним просторијама, које морају бити закључене и добро вентилиране. Негашени креч не сме се складиштити заједно са другим реагенсима. Суви и течни реагенси морају се чувати одвојено. Висина просторије складишта мора бити најмање 3,5 м од пода до плафона. Просторије складишта реагенаса морају имати звучну сигнализацију и светлосну сигнализацију о раду уређаја за проветравање и телефонску везу са руководиоцима флотације, противпожарном службом и здравственом станицом. Одељења за реагенсе у којима се припремају раствори реагенаса морају бити изолована од свих других одељења погона флотације. Све операције за припремање и растварање реагенаса (транспорт, подизање и претакање у резервоаре готових раствора) морају бити механизоване. Ручни рад при операцијама из овог члана дозвољава се само при дневној потрошњи појединог реагенса до 100 кг. Сви судови за растварање и судови за чување готових раствора морају бити покривени поклопцем, који се може скидати.

- Мере у случају удеса у односу са супстанцама које се користе у производном процесу су следеће:
 - У случају удеса изоловати област. Не дозволити незаштићеном и необученом особљу приступ области. Остати уз ветар у односу на изливање. Проветрити простор у којем је дошло до изливања.
 - Користити одговарајућу заштитну опрему при санирању удеса;
 - Спречити загађење земљишта, површинских и подземних вода, као и испуштање у канализацију;
 - Код мањих изливања натопити просуту супстанцу апсорбујућим материјалом и ставити у одговарајући и правилно обележен контејнер ради одлагања;
 - Код већих изливања оградити просуту супстанцу и испумпати у одговарајуће контејнере;
 - Поштовати мере у случају удеса прописане безбедносним листама за сваку супстанцу посебно;
 - Уклањање просутог материјала могу да врше искључиво за то обучене особе; Са просутим материјалном поступати у складу са прописима који се односе на отпад;
 - У случају акцидентних, односно хаваријских ситуација, нужно је брзо интервенисати у циљу уклањања узрока настанка оваквог догађаја и у циљу санирања последица. По потреби за санацију ангажовати овлашћену кућу.

Тужбом поднетом Управном суду дана 29.11.2021. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због учињених повреда правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Најпре указује да је у Обавештењу првостепеног органа наведено да заинтересована јавност може да изврши увид у садржину захтева сваког радног дана од 11,00 до 14,00 часова у просторијама Министарства заштите животне средине у Београду и на веб сајту означеном у тужби и достави мишљење у року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења, с тим да првостепени орган није учинио доступним јавности путем интернета ниједан од докумената који су у садржају Захтева наведени као прилози, а који у складу са чланом 12. Закона о процени утицаја на животну средину представљају саставни део захтева и без којих није могуће захтев сагледати у целини. У вези са тим указује да, уколико се првостепени орган определио да предметни захтев учини доступним јавности и путем интернета, што не спада у електронски медиј о коме тужени у оспореном решењу говори, онда је упутство морало да садржи напомену да ће путем веб-презентације јавности бити учињен доступним само део документације. Налази да је у оваквој ситуацији, јавност имала могућност да достави мишљење само у односу на део документације која је учињена доступном на веб-презентацији министарства, те да је на наведени начин повређено право на изјашњење странке прописано чланом 11. Закона о општем управном поступку, одредбе чл. 7. и 8. истог закона, сагласно којима је поступајући орган дужан да пази да незнање и науконост странке у поступку не буду на штету права која им припадају и да је орган дужан да странци омогући да што лакше заштити и оствари своја права и правне интересе. Наводи да је на наведени начин јавности ускраћена могућност да активно учествује у поступку процене утицаја на животну средину на који начин је поступљено супротно одредбама члана 12. Закона о процени утицаја на животну средину и Правилника о садржини захтева о потреби процене утицаја и садржини захтева за

одређивање обима и садржаја Студије о процени утицаја на животну средину, које прописују обавезну садржину захтева за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину, коју је надлежни орган био дужан да изложи приликом јавног увида али и одредбе чл. 6. и 7. Закона о ратификацији Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука на правну заштиту у питањима животне средине (Архуска конвенција), коју у тужби наводи. Такође, оспорава наводе туженог да се пројекат флотације и пројекат флотацијске јаловине увек раде као два одвојена рударска пројекта и да ти рударски пројекти подлежу техничкој контроли и као такви морају бити усклађени са Законом о рударству и геолошким истраживањима и подзаконским актима, као и наводе да предметни пројекат – према карактеристикама не спада у пројекте за које је обавезна процена утицаја према Уредби о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину. Оспорава наводе да је одлагање флотацијске јаловине предмет посебног рударског пројекта за који се обавезно ради Студија о процени утицаја на животну средину, указујући да се према Уредби пројекти одлагања опасног отпада налазе на Листи пројеката за коју је обавезна процена утицаја. Надаље тужилац даје разлоге са којих налази да у техничком смислу није могуће раздвојити флотацију од јаловишта флотацијске јаловине и да одлагање јаловине мора бити саставни део пројекта флотирања руде. Истиче да је носилац пројекта из захтева изоставио целокупан поступак одлагања јаловине, а који поступак управо потенцијално производи највише негативних утицаја на животну средину и то не као самостална целина већ искључиво као део јединственог и неодвојивог процеса флотације у коме јаловина и настаје. Како пројекат одлагања јаловине не представља самосталну функционалну целину већ функцију добија тек у вези са главним пројектом – флотирања руде, са којим и представља функционалну целину, то се наведени пројекат налази на листи I (9) Уредбе, односно да је за наведени пројекат обавезна процена утицаја на животну средину. Сматра да уколико би се радила посебна Студија о процени утицаја на животну средину за одлагање јаловине не би било могуће исправно проценити целокупан утицај одлагања јаловине настале флотацијом на животну средину нарочито ако се има у виду да је у предметном случају драстично повећан капацитет чиме се повећава и ниво воде на јаловишту и ниво јаловишта, због чега морају бити повезани погон прераде, односно флотација и рударски отпад или јаловина у једну интегралну студију. Такође наводи пример другачијег поступања туженог органа у поступку по предмету извођења рударских радова у оквиру експлоатације чврстих минералних сировина на локацији Чукару Пеки, у којем се јасно види да су поступак флотирања и одлагања флотацијске јаловине третирали као јединствени пројекат за који је израђена јединствена Студија о процени утицаја на животну средину о чему као доказ прилаже решење Министарства заштите животне средине од 06.03.2020. године. Наводи повреду одредаба чл. 8. став 3. тачка 4) Закона о процени утицаја на животну средину, сагласно којима је носилац пројекта дужан да уз захтев приложи и услове и сагласности других надлежних органа и организација прибављених у складу са посебним законом, па у вези са тим и повреду члана 9. став 1. Закона о заштити природе, којим је утврђено да се у поступку израде планова, основа програма, пројеката, радова и активности из члана 8. овог закона прибављају услови заштите природе које издаје надлежни Завод за заштиту природе. У том смислу истиче да у тренутку предаје захтева 27.07.2020. године, услови Завода за заштиту природе Србије нису били доступни и да су исти приложени тек када је Завод издао решење 03 број:

020-1540/5 од 06.08.2020. године о условима заштите природе за потребе израде Студије о процени утицаја на животну средину на допунски пројекат откопавања руде из лежишта "Северни и Јужни Ревир" рударског пројекта повећања капацитета флотације рудника бакра Мајданпек, са 6 мм на 11 мм годишње и рударског пројекта надвишавања флотацијског јаловишта. Са наведених разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење а туженог обавезе да тужиоцу надокнади настале трошкове спора са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате, опредељене на име састава тужбе од стране пуномоћника у износу од 16.500,00 динара по АТ, увећано на износ судских такси по ТТ.

Тужени орган је у одговору на тужбу, достављеном Управном суду дана 25.02.2022. године, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења са предлогом да суд тужбу одбије. У вези са наводима тужбе о начину на који је објављено Обавештење јавности о поднетом захтеву, као и наводима да су пројекат флотације и пројекат одлагања флотацијске јаловине одвојено третирану у погледу утицаја на животну средину, тужени налази да су то наводи из жалбе, па у вези са тим остаје код навода већ датих у образложењу оспореног решења. Ценећи наводе тужбе да је у сличној чињенично правној ситуацији тужени другачије поступао у вези са чим се наводи решење од 06.03.2020. године, тужени орган се изјашњава да је пројекат који тужилац наводи као пример за јединствени пројекат за који је израђена јединствена Студија (Чукару Пеки), решење првостепеног органа, број: 353-02-2877/2019-03 од 06.03.2020. године, рађен као главни пројекат када се пројектом обухвата технолошки процес у целини, а да је у предметном случају у питању допунски рударски пројекат. Такође наводи да се понављају наводи жалбе да у тренутку предаје захтева 27.07.2020. године, услови Завода за заштиту природе Србије нису били доступни, па и у том делу понавља разлоге из оспореног решења да су услови приложени када је Завод издао решење, 03 број: 020-1540/5 од 06.08.2020. године, а да је тачком 2. првостепеног решења, носилац пројекта обавезан да поступа у складу са условима и сагласностима других надлежних институција а посебно условима Завода за заштиту природе Србије од 06.08.2020. године.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу, достављеном Управном суду дана 24.03.2022. године, оспорава наводе тужбе и основаност тужбеног захтева. Наводи да је тужба без упоришта у материјалном праву и позитивном законодавству а да је решење у целости законито и донето уредном применом закона на претходно исправно утврђено чињенично стање. Поводом навода тужбе о начину на који је објављено Обавештење подносиоца захтева, заинтересовано лице указује на одредбу члана 29. став 1. Закона о процени утицаја на животну средину, наводећи да како је законска обавеза прописана овим чланом предвидела да је надлежни орган дужан да обавести заинтересоване органе, организације и јавност о поднетом захтеву о потреби процене утицаја у року од 10 дана од пријема уредног захтева путем најмање једног локалног листа, то је неспорно да је испуњена обавеза од стране надлежног органа, са којих разлога су наводи тужиоца неосновани и нетачни у овом делу. Такође, наводи да тиме што је надлежни орган испуњавајући своју законску обавезу у складу са чланом 29. став 1. закона, то није могао да истовремено поступи и супротно одредби овог закона, на начин што је факултативно објавио поднети захтев на веб сајту на увид без прилога.

Истиче да је законом, као и другим подзаконским актима јасно прописано на који начин се предметни захтев подноси, шта поднети захтев треба да садржи и која документација се уз предметни захтев прилаже. Полазећи од правне претпоставке да свако познаје правна правила те да непознавање права сваком шкоди, заинтересована јавност је свакако требало да буде упозната са обавезном садржином приликом подношења захтева и да у предметном случају изврши увид у преосталу документацију и прилоге који се прилажу уз главни захтев и то у просторијама Министарства заштите животне средине на начин како је то предвиђено објављеним Обавештењем. Посебно не треба доводити у питање да је наведено знао и тужилац чији су чланови удружења у великој већини истакнути правници. Указује на садржај Уредбе о утврђивању листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину налазећи да је истом јасно прописано да се постројења за третман опасног отпада спаљивањем, термичком или физичким, физичко-хемијским, хемијским поступцима, као и централна складишта или депоније за одлагање опасног отпада налази на листи I – пројекти за које је обавезна процена утицаја на животну средину, а да се постројења за припрему, обogaћивање, печење и синтеровање металних руда, као и искоришћање јаловине налазе на листи II – пројекат за које се може захтевати процена утицаја на животну средину, истичући да је законодавац јасно и недвосмислено на тај начин раздвојио флотацију руде од флотацијског јаловишта као две самосталне функционалне целине, што фактички и јесу. Такође, указује да је за јаловиште "Ваља Фундата" на коме се врши одлагање флотацијске јаловине, Институт за рударство и металургију Бор, током августа 2020. године, израдио допунски рударски пројекат надвишења флотацијског јаловишта и да је за допунски рударски пројекат започет и поступак процене утицаја на животну средину, све у складу са Законом и Уредбом којом се предвиђа обавеза доношења Студије утицаја на животну средину. Такође наводи да назначена Студија узима у обзир и повећање капацитета флотације руде и то досадашњих 6.000.000,00 т руде годишње на предвиђених 11.000.000,00 т руде годишње и несумњиво разматра утицаје који се услед тога потенцијално јављају на животну средину као последица одлагања флотацијске јаловине. Наглашава да је ниво флотацијске јаловине условљен могућношћу одлагања јаловине, а који се одређује рударским пројектом одлагања флотацијске јаловине а не рударским пројектом капацитета флотације како тужилац непрестано покушава да представи. Код наведеног, налази да је потпуно неспорно да се пројекат флотације руде и пројекат одлагања флотацијског јаловишта посматрају као две одвојене функционалне целине на основу којих се примењују и различите материјалне норме, са којих разлога наводи тужиоца изнети у овом смеру остају без икаквог упоришта у позитивном законодавству. Указује на примену нове технологије са објашњењем да ће одводњавање јаловине применом модернијих високо ефикасних згушњивача, до садржаја чврстог материјала у јаловини од 50%, довести до тога да ће на флотацијско јаловиште и поред тога што се повећава капацитет флотације одлазити мања количина воде него из тренутно постојећег погона а самим смањењем количине воде која одлази на флотацијско јаловиште смањује се и њен негативан утицај на животну средину, односно на воду, ваздух и земљиште, о чему тужилац такође неосновано у тужби указује. Такође, оспорава значај навода тужбе да услови Завода за заштиту природе Србије нису били доступни у тренутку подношења захтева, указујући у вези са тим да је у предметном случају надлежни орган правилно применио став 2) члана 9. Закона који прописује да у ситуацији када је од стране подносиоца поднет захтев надлежним

органима и организацијама ради достављања одређене документације, података и обавештења, исти подносиоцу захтева не буду достављени, надлежни орган неће одбацити захтев као неуредан. Сматра да наводи тужбе којима тужилац указује на дагу сагласност на Студију о процени утицаја на животну средину на локацији рудника "Чукару Пеки", представљају паушалне наводе без значаја у овом поступку, с обзиром на то да је наведеном Уредбом јасно прописано када постоји обавеза израде Студије. Сагласно свему наведеном, предлаже да суд тужбу одбије и обавезе тужиоца да заинтересованом лицу надокнади трошкове насталог поступка одређене у износу од 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу по АТ, увећано за износ такси за одговор на тужбу по одлуци суда.

Како је одредбом члана 34. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), прописано да ће веће суда увек одржати расправу због сложености предмета спора или ради бољег разјашњења ствари, као и у случају из члана 30. став 3. овог закона, то је Управни суд дана 29.06.2023. године, одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, у складу са чланом 38. став 1. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиоца, у речи на расправи, остао је у свему код навода из тужбе и постављеног тужбеног захтева, с тим што је изјашњавајући се на наводе заинтересованог лица из одговора на тужбу поново указао да су услови надлежног завода били издати након објављивања захтева носиоца пројекта, са којих разлога понавља да је сам начин оглашавања захтева без могућности увида у комплетну документацију и без претходно прибављених услова био незаконит. У вези са повредама правила поступка и погрешном применом материјалног права наводи решење Завода од 06.08.2020. године и мишљење Завода од 02.09.2020. године, указујући на садржај истих, као и обавезу органа која у предметном случају није испоштована у складу са одредбом члана 10. став 4. Закона о процени утицаја на животну средину.

Осим предлога да суд, у циљу употпуњавања чињеничног стања, изведе доказ увидом у експертско мишљење-Анализа процеса флотације и одлагања флотацијске јаловине аутора Топлице Марјановића, који предлог је решењем суда одбијен, других предлога у допуну доказног поступка није било. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак, односно донесе одлуку у спору пуне јурисдикције. Трошкове поступка је тражио у износу од 52.000,00 динара на име састава тужбе и у износу од 54.000,00 динара на име приступа на одржаној расправи, увећано за износ судске таксе по одмерању суда.

У речи на расправи пуномоћник заинтересованог лица остао је код навода из одговора на тужбу. Противио се извођењу доказа увидом у накнадно достављено експертско мишљење ради употпуњавања чињеничног стања, истичући да у овој фази поступка исто није релевантно за одлуку суда. Изјавио је такође, да не спори да је поступајући орган дужан да узме у разматрање достављена мишљења и услове што је у предметном случају и учињено, истичући при том да исти нису обавезујући за орган. Других предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове поступка тражио је по приложеном трошковнику,

опређене за састав одговора на тужбу у износу од 24.750,00 динара, за приступ на једно одржано рочиште у износу од 29.250,00 динара, увећано за износ судске таксе по одмерању суда.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списка ове правне ствари и навода пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица на расправи, нашао да је тужба основана.

Према стању у списима предмета носилац пројекта "SERBIA ZIJIN COPPER" DOO Бор, ул. Ђорђа Вајферта 29, обратио се првостепеном органу захтевом број: 353-02-1417/2020-03 од 27.07.2020. године, за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину за допунски рударски пројекат за повећање капацитета флотације рудника Мајданпек са 6.000.000 т на 11.000.000 т годишње, на кп.бр. 1257/11, 1445/181 и 1445/172 КО Мајданпек, о ком захтеву је првостепени орган најпре одлучио решењем, број: 353-02-1417/2020-03 од 14.09.2020. године, које решење је по жалби тужиоца али и жалби Друштва младих истраживача Бор из Бора поништено решењем туженог органа, 14 број: 353-3544/2020-001 од 16.06.2021. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Према датом налогу из наведеног решења туженог органа тачка 3. диспозитива првостепеног решења оцењена је као нејасна и непрецизна с обзиром да упућује на поглавље 8. захтева, не наводећи шта у том поглављу стоји. Са наведеног разлога, одлучено је да се решење поништи, с тим да првостепени орган у поновном поступку допуни своје решење у тачки 3. и да истовремено отклони недостатке уочене у преамбули решења које се односе на позивање на члан 213. став 1. раније важећег Закона о општем управном поступку, имајући у виду да је захтев поднет 27.07.2020. године као и на примену члану 32. Закона о процени утицаја на животну средину, који прописује правила обавештавања о могућем прекограничном утицају а не надлежност органа за одлучивање о захтеву. Поступајући у поновном поступку, у извршењу наведеног решења туженог органа, првостепени орган је донео ожалбено решење с позивом на одредбу члана 2. тачка 2. алинеја 1) и члана 10. став 6. Закона о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", бр. 135/04, 36/09) и одредбе чл. 136. и 171. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18-аутентично тумачње), важећег у време подношења захтева, а којим решењем је ставом I диспозитива одлучено да за допунски рударски пројекат за повећање капацитета флотације рудника Мајданпек са 6.000.000 т на 11.000.000 т годишње, на кп.бр. 1257/11, 1445/181 и 1445/172 КО Мајданпек није потребна израда Студије о процени утицаја на животну средину. Истим решењем у ставу II диспозитива утврђено је да је носилац пројекта у обавези да испоштује све услове и сагласности других надлежних институција, а посебно услове Завода за заштиту Србије, 03 број: 020-1540/5 од 06.08.2020. године и да, како је утврђено у ставу III диспозитива решења, при реализацији планираних активности у потпуности примени мере заштите животне средине у циљу спречавања, смањења и отклањања значајних штетних утицаја, утврђених у поглављу 8. захтева, а што се посебно односи на мере ближе наведене у алинејама од 1) до 58) диспозитива тог решења. Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, ценећи наводе из образложења решења првостепеног органа, навео да је захтев поднет 27.07.2020. године и да су уз захтев приложени попуњени упитници за одлучивање о потреби израде Студије о процени утицаја на

животну средину (део I и II). Даље да је утврђено да се предметни пројекат налази на Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", бр. 114/08) Глава 6-Производња и прерада минерала, тачка 12 – Постројења за припрему и обогаћивање металне руде; да су о поднетом захтеву обавештени заинтересовани органи, организације и јавност, огласом у дневном листу "Политика" од 05.08.2020. године и да су у законском року своје примедбе доставили Завод за заштиту природе Србије, 03 број: 020-2054/2 од 02.09.2020. године, Друштво младих истраживача Бор од 07.08.2020. године и Удружење Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину од 14.08.2020. године, које примедбе су стављене у вези са: локацијом водозахвата свеже воде и утицајем пројекта на површинске воде, - количинама воде које се испуштају из флотације, - билансом јаловине, количином, динамиком одлагања, саставом јаловине, капацитетом јаловишта, - утицајем пројекта на земљиште, - квалитетом воде реке Пек низводно од јаловишта, - утицајем пројекта на флору и фауну, - управљањем отпадом, - односом пројекта и постојећег Просторног плана подручја посебне намене Националног парка "Ђердап", - ставом да је због повећања капацитета обавезна процена утицаја. Тужени орган је, такође, навео да је на основу стављених примедби, носилац пројекта извршио ревизију и допуну захтева, па се у образложењу ожалбеног решења наводе све накнадне измене и допуне захтева, при чему се констатује да се предметни пројекат не налази на Листи пројеката за који је обавезна процена утицаја и да је одлагање флотацијске јаловине предмет посебног рударског пројекта за који се ради Студија о процени утицаја на животну средину јер се, према Уредби, пројекти одлагања опасног отпада налазе на Листи пројеката за које је обавезна процена утицаја на животну средину. Разматрањем захтева и достављене документације и додатних објашњења, првостепени орган је нашао да предметни пројекат не може у значајнијој мери да угрози животну средину уз поштовање свих прибављених услова надлежних органа и организација, као и мера заштите животне средине из предметног захтева. С обзиром на карактеристике пројекта и примењена технолошка решења, као и мере које ће се предузети у циљу смањења емисије загађујућих материја у ваздуху и води, мере за смањење буке, мере за смањење опасности од удеса и др., као и чињеницу да се пројекат налази далеко од насеља, осим погона одводњавања концентрата бакра који се налази на улазу у насеље Дебели Луг, не очекује се да предметни пројекат може имати значајне утицаје на животну средину. Тужени је, констатовао да је првостепени орган поступајући по другостепеном решењу, у поновном поступку донео правилно и законито решење. У оспореном решењу тужени орган је изнео и наводе жалбе тужиоца, који су и тужбени наводи, у вези са којим наводима жалбе се првостепени орган изјаснио у писаном одговору достављеном туженом органу којим је истовремено констатовано да је жалба благовремена, дозвољена и изјављена од овлашћеног лица али неоснована. По оцени првостепеног органа, садржаној у наведеном одговору, захтев на основу кога је донето решење садржи све елементе прописане Правилником о садржини захтева и потреби процене утицаја на животну средину и садржини захтева за одређивање обима и садржаја Студије о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", бр. 69/05) уз који захтев је приложена документација прописана Законом о процени утицаја на животну средину, па нису основани наводи жалбе да је захтев непотпун и неуредан; нетачни су и наводи жалбе према којима јавности није омогућен увид у целокупну документацију приложену уз захтев и да је захтев са прилозима достављен у штампаној и електронској форми,

електронску верзију захтева и прилога чинили су засебни PDF фајлови снимљени на једном CD-у, и да прилози нису били објављени на интернет страници Министарства, али су били саставни део укориченог захтева у штампаној форми. По оцени првостепеног органа, нису тачни ни наводи жалбе према којима Закон о процени утицаја на животну средину није правилно примењен јер су пројекат флотације и пројекат одлагања флотацијске јаловине неодвојиви, наводећи у одговору у вези са тим да се пројекат флотације и пројекат одлагања флотацијске јаловине увек раде као два одвојена рударска пројекта, да рударски пројекти подлежу техничкој контроли, да морају бити уклађени са Законом о рударству и геолошким истраживањима ("Службени гласник РС", бр. 101/15, 95/18-др.закон и 40/21) и подзаконским актима, и да раздвајање пројеката не би било могуће уколико је у супротности са поменутим прописима. У вези са наводима жалбе да нису достављени услови Завода за заштиту природе Србије, првостепени орган је у одговору навео да је носилац пројекта у складу са чланом 8. Закона о процени утицаја на животну средину, уз захтев приложио услове и сагласности других надлежних органа и организација прибављене у складу са посебним законом, као и да у тренутку предаје захтева (27.07.2020. године), услови Завода за заштиту природе Србије нису били доступни, па су приложени када је Завод издао решење 03 број: 020-1540/5 од 06.08.2020. године о условима заштите природе за потребе израде Студије о процени утицаја на животну средину на допунски пројекат откопавања руде из лежишта "Северни и Јужни ревер", рударског пројекта повећања капацитета флотације Рудника бакра Мајданпек са 6 мт на 11 мт годишње и рударског пројекта надвишавања флотацијског јаловишта. У вези са наводима жалбе да је захтев непотпун јер носилац пројекта није навео целокупни отпад који настаје у поступку флотирања, првостепени орган је у одговору навео да носилац пројекта врши разврставање, класификацију и привремено складиштење, у складу са Законом о управљању отпадом ("Службени гласник РС", бр. 36/09, 88/10, 14/16 и 95/18) и подзаконским актима, те да се отпад предаје овлашћеним оператерима у складу са потписаним уговорима а учесталост предаје биће повећана у складу са динамиком настајања отпада. Истовремено, указано је да носилац пројекта примењује редовно одржавање опреме, средстава за рад и објеката како би се процес производње одвијао несметано, па ту меру није потребно посебно наводити. У поступку доношења оспореног решења тужени орган је оценио да је жалба тужиоца неоснована из разлога који се наводе у одговору првостепеног органа а које је тужени орган прихватио као правилне. Посебно ценећи наводе жалбе према којима јавност није на адекватан начин обавештена о садржини поднетог захтева јер поступајући орган није учинио доступним јавности путем интернета ниједан од докумената који се у захтеву наводи као прилог а који се према члану 8. Закона о процени утицаја на животну средину прилаже уз захтев и без којих није могуће захтев сагледати у целини, тужени орган је нашао да ти наводи немају основа у Закону о процени утицаја на животну средину који приписују у члану 29. да надлежни орган о својим одлукама из члана 10. ст. 1. и 4. тог закона, обавештава јавност путем најмање једног локалног листа на сваком од службених језика који излази на подручју које ће бити захваћено утицајем планираног пројекта, односно активности, као и да се обавештење може вршити и путем електронских медија, одакле следи да обавештавање путем електронских медија није обавезно, као ни омогућавање (путем електронских медија), увида у захтев са прилозима, који је у конкретном случају, према огласу објављеном у дневном листу "Политика" од 05.08.2020. године, могао да се изврши у просторијама Министарства сваког радног дана у наведено време, где је јавности био омогућен увид у захтев са прилозима у штампаној форми.

Тужени орган је, такође, оценио као неосноване наводе жалбе да приликом доношења решења нису разматрана достављена мишљења заинтересоване јавности и да о њима није одлучивано на прописан начин, имајући у виду одредбу члана 14. став 3. која прописује да орган доноси одлуку о обиму и садржају Студије, узимајући у обзир специфичности пројекта и локације, као и достављена мишљења, а све имајући у виду да у образложењу решења стоји да је носилац пројекта повodom достављених примедби извршио ревидирање свог захтева, па наводи жалбе да достављена мишљења нису разматрана немају основ. У образложењу оспореног решења тужени се такође позвао на образложење првостепеног органа у коме стоји да предметни пројекат према карактеристикама не спада у пројекте за које је обавезна процена утицаја према Уредби, као и да је одлагање флотацијске јаловине предмет посебног рударског пројекта, за који се обавезно ради Студија о процени утицаја на животну средину јер, према Уредби, пројекти одлагања опасног отпада налазе на Листи пројеката за које је обавезна процена утицаја, па отуда наводи жалбе да је у конкретном случају погрешно примењена Уредба немају основ. Код наведеног, налазећи да наводи жалбе нису од утицаја на другачије решење ове управне ствари из разлога који су у овом решењу наведени, тужени је донео одлуку као у диспозитиву решења на основу члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о заштити природе ("Службени гласник РС", бр. 36/2009...95/2018) прописани су циљеви који се остварују тим законом и то: усклађивање људских активности, економских и друштвених развојних планова, програма, основа и пројекта са одрживим коришћењем обновљивих и необновљивих природних ресурса и дугорочним очувањем природних екосистема и природне равнотеже (тачка 2.) и благовремено спречавање људских активности и делатности које могу довести до трајног осиромашења биолошке, геолошке и предеоне разноврсности, као и поремећаја са негативним последицама у природи (тачка 4.).

Одредбом члана 9. став 1. истог закона прописано је да се у поступку израде планова, основа, програма, пројеката, радова и активности из члана 8. овог закона прибављају услови заштите природе које издаје надлежни Завод за заштиту природе (у даљем тексту: завод);

Акт о условима заштите природе садржи нарочито: процену да ли се планирани радови и активности могу реализовати са становишта циљева заштите природе и донетих прописа и докумената; (члан 9. став 2. тачка 5.).

Акт о условима заштите природе завод издаје решењем (члан 9. став 5.).

Одредбом члана 1. став 1. Закона о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", бр. 135/04 и 36/09), прописано је да се овим законом уређује поступак процене утицаја за пројекте који могу имати значајне утицаје на животну средину, садржај студије о процени утицаја на животну средину, учешће заинтересованих органа и организација и јавности, прекогранично обавештавање за пројекте који могу имати значајне утицаје на животну средину друге државе, надзор и друга питања од значаја за процену утицаја на животу средину.

Одредбом члана 2. истог закона, којом су дефинисана значења израза употребљених у овом закону прописано је да пројекат јесте извођење грађевинских радова, уградња инсталација, постројење и опреме, њихова реконструкција, уклањање и/или промена технологије, технологије процеса рада, сировине, репроматеријала, енергената и отпада (став 1. тачка 4. алинеја 1.); те да процена утицаја на животну средину јесте превентивна мера заштите животне средине заснована на изради студија и спровођењу консултација уз учешће јавности и анализи алтернативних мера, са циљем да се прикупе подаци и предвиде штетни утицаји одређених пројеката на живот и здравље људи, флору и фауну, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална и културна добра и узајамно деловање ових чинилаца, као и утврде и предложе мере којима се штетни утицаји могу спречити, смањити или отклонити имајући у виду изводљивост тих пројеката (у даљем тексту: процена утицаја) (став 1. тачка 5.).

Одредбом члана 3. наведеног закона, прописано је да су предмет процене утицаја пројекти који се планирају и изводе, промене технологије, реконструкције, проширење капацитета, престанак рада и уклањање пројеката који могу имати значајан утицај на животну средину. (став 1.). Процена утицаја врши се за пројекте из области индустрије, рударства, енергетике, саобраћаја, туризма, пољопривреде, шумарства, водопривреде, управљања отпадом и комуналних делатности, као и за пројекте који се планирају на заштићеном природном добром и у заштићеној околини непокретног културног добра (став 3.).

Одредбом члана 7. овог закона, прописано је да су надлежни органи и други органи и организације дужни да, на захтев носиоца пројекта, обезбеде потребне податке и документацију од значаја за утврђивање и процену могућих директних и индиректних утицаја пројеката на животну средину у року од 15 дана од дана пријема захтева (став 1.).

Одредбом члана 8. став 1. истог закона, прописано је да носилац пројекта за који се може захтевати процена утицаја подноси захтев за одлучивање о потреби процене утицаја (у даљем тексту: захтев о потреби процене утицаја) надлежном органу, док је у ставу 3. истог члана, прописано да се уз захтев из става 2. овог члана прилаже документација, поред наведеног, и услови и сагласности других надлежних органа и организација прибављени у складу са посебним законом (став 3. тачка 4.).

Одредбом члана 9. наведеног закона, прописано је да ако је захтев о потреби процене утицаја неуредан, надлежни орган захтева од носиоца пројекта додатне податке и документацију и одређује рок за њихово достављање (став 1.); и да, ако носилац пројекта о потреби утицаја не достави додатне податке, обавештење и документацију у остављеном року, надлежни орган одбацује захтев као неуредан, осим у случају из члана 7. став 2. овог закона (став 2.).

Оценујући законитост оспореног решења а имајући у виду напред цитиране одредбе закона, разлоге туженог органа даге у образложењу тог решења, доказе садржане у списима предмета и наводе странака, Управни суд је нашао да основано тужилац оспорава законитост решења туженог органа и правилност поступка у коме је исто донето.

Увидом у решење првостепеног органа, Управни суд је утврдио да је у образложењу тог решења изостала оцена доказа на основу којих је утврђено чињенично стање од значаја за донету одлуку и означање правног прописа на коме је заснована одлука као у диспозитиву тог решења. Наиме, првостепено решење, према уводу истог, донето је на основу члана 2. тачка 2. алинеје 1. и члана 10. став 6. Закона о процени утицаја на животну средину, с тим да се, у делу образложења решења у коме је требало навести, као обавезан елемент потпуног образложења, меродавни пропис који упућује на донету одлуку, првостепени орган позвао се само на Уредбу о утврђивању Листе пројеката за коју је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", бр. 114/08) и то тачку 6. подтачка 12. Уредбе, и одредбе чл. 136. и 171. став 3. Закона о општем управном поступку, којим је прописан скуп правила која се примењују у поступцима који се воде пред органима када поступају у управним стварима.

Такође, у образложењу решења првостепеног органа наведено је да су у процесу разматрања захтева достављена мишљења од стране заинтересоване јавности и заинтересованих органа и организација и то: Мишљење Завода за заштиту природе Републике Србије 03 број: 020-2054/2 од 02.09.2020. године; Мишљења Друштва младих истраживача из Бора од 07.08.2020. године и Мишљење Регулаторног института за обновљиву енергију и животну средину од 14.08.2020. године, с тим да су у образложењу решења изостала додатна објашњења у вези са достављеним Мишљењем Завода за заштиту природе Србије од 02.09.2020. године, као и оцена првостепеног органа-од каквог је утицаја дато мишљење на донету одлуку. Осим наведеног, у образложењу ожалбеног решења првостепени орган је само навео да су уз предметни захтев приложени попуњени упитници за одлучивање о потреби израде студија о процени утицаја на животну средину (део I и II), а да у вези са тим није дата оцена органа о томе да ли је носилац пројекта уз предметни захтев приложио документацију у складу са чланом 8. став 3. Закона о процени утицаја на животну средину. Ово нарочито имајући у виду да у образложењу решења нису цењени наводи из Мишљења Друштва младих истраживача Бор, у вези са којим мишљењем се првостепени орган делимично изјаснио, а у коме су изнете примедбе-да су у поднетом захтеву наведени прилози којих нема у приложеној документацији и да, у предметном поступку подносилац захтева није поступио у складу са чланом 8. став 3. Закона о процени утицаја на животну средину јер документација не садржи прилоге и то: Извод из Урбанистичког плана, Извод из Идејног пројекта и услове и сагласности других надлежних органа и организација. У вези ових примедби првостепени орган се изјаснио тек у одговору на жалбу, на који начин није могуће отклањати недостатке решења које се у поступку по жалби преиспитује. У осталом делу образложења решења првостепени орган се, у вези мишљења Регулаторног института за обновљиву енергију и животну средину, изјаснио само на начин да је носилац пројекта извршио додатна објашњења делова захтева, (који су у образложењу решења текстуално наведени), након чега је констатовано да је оспорено решење донето у извршењу решења туженог органа од 14.09.2020. године и да је поступајући по том решењу, у поновном поступку, одлучено као у изреци решења и то, на основу чл. 136. и 171. став 3. Закона о општем управном поступку.

Одлучујући по жалби тужиоца на решење првостепеног органа од 06.07.2021. године, тужени орган, иако дужан, није отклонио наведене повреде правила поступка, па је по оцени суда и у поступку доношења оспореног решења повређена одредба члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку, сагласно којој образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, те разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку из диспозитива. У складу са наведеном одредбом закона, образложење решења мора да садржи и јасне разлоге због којих је орган одступио од решења која је раније доносио у истим или сличним управним стварима, који разлози су такође изостали у образложењу оспореног решења, све имајући у виду да је тужилац и у жалби указивао да су пројекат флотације и пројекат одлагања флотацијске јаловине неодојиви, наводећи у вези са тим решење Министарства заштите животне средине број: 353-02-2877/2019-03 од 06.03.2020. године, којим се даје сагласност на Студију утицаја на животну средину пројекта извођења рударских радова у оквиру експлоатације чврстих минералних сировина на локацији Чукуру Пеки, као пример решења које је раније донето у истој или сличној правној ствари. Насупрот наведеној одредби Закона о општем управном поступку, тужени орган је у вези са овим наводима само преузео одговор првостепеног органа, указујући да у истом стоји да се пројекат флотације и пројекат одлагања флотацијске јаловине увек раде као два одвојена рударска пројекта, да рударски пројекти подлежу техничкој контроли, да морају бити усклађени са Законом о рударству и геолошким истраживањима ("Службени гласник РС", бр.101/15, 95/18-др. Закон и 42/21) и подзаконским актима, да раздвајање пројеката не би било могуће уколико је у супротности са поменутим прописима, који разлози се, због своје неодређености у односу на постављени навод жалбе, не могу сматрати правно прихватљивим. Ово нарочито имајући у виду да се захтев носиоца пројекта односи на допунски рударски пројекат, али рударски пројекат за повећање капацитета флотације рудника Мајданпек са 6.0 мт на 11 мт годишње, које повећање капацитета као и сам рударски пројекат, несумњиво обавезују поступајући орган да изнесе јасне разлоге у вези са наводима жалбе да је у предметном случају одступљено од уобичајене праксе поступања органа у предметима при сличном чињеничном и правном стању ствари.

У образложењу оспореног решења изостала је и правилна оцена жалбених навода, који су по оцени суда од утицаја на правилно решавање предметне правне ствари, на који начин је повређена и одредба члана 168. став 2. Закона о општем управном поступку, сагласно којој је другостепени орган дужан да испита постојање разлога за побијање решења који су наведени у жалби. Ово с тога што је тужилац у жалби истицао да је Завод за заштиту природе Србије доставио мишљење 03 број: 020-2054/2 од 02.09.2020. године, указујући у вези са тим – да Мишљење не може да замени решење и да уз захтев подносилац захтева није приложио решење Завода о условима заштите природе, у вези са којим наводима је, у образложењу оспореног решења, тужени орган прихватио разлоге првостепеног органа дате у одговору на жалбу према којима-у тренутку предаје захтева (27.07.2020. године), услови Завода за заштиту природе Србије нису били доступни, па су приложени када је Завод издао решење 03 број: 020-1540/5 од 06.08.2020. године, о условима заштите природе за потребе израде Студије о процени утицаја на животну средину на допунски пројекат откопавања руде из лежишта "Северни и Јужни ревер", рударског пројекта повећања капацитета флотације, Рудника бакра

Мајданпек са 6 мт на 11 мт годишње и рударског пројекта надвишавања флотацијског јаловишта. По оцени Управног суда, ни ови наводи се не могу прихватити као правилни и на закону засновани све имајући у виду да је цитираном одредбом члана 7. став 1. Закона о процени утицаја на животну средину јасно прописано да су надлежни органи и други органи и организације дужни да, на захтев носиоца пројекта, обезбеде потребне податке и документацију од значаја за утврђивање и процену могућих директних и индиректних утицаја пројекта на животну средину, а да је одредбом члана 8. став 1. истог закона, прописано да носилац пројекта за који се може захтевати процена утицаја подноси захтев за одлучивање о потреби процене утицаја надлежном органу, као и да је ставом 3) истог члана прописано, да се уз захтев из става 2. овог члана, прилаже 3 - услови и сагласности других надлежних органа и организација прибављени у складу са посебним законом. Ово нарочито имајући у виду да се у списима предмета налази решење Завода за заштиту природе 03 број: 020-1540/5 од 06.08.2020. године, који је Завод донео, према уводу тог решења, поступајући по захтеву 18/1904 од 23.06.2020. године и допуни захтева број 18 од 25.07.2020. године и то за издавање услова заштите природе за потребе израде Студије о процени утицаја на животну средину на допунски пројекат - откопавања руде из лежишта "Северни и Јужни ревер" рударског пројекта повећања капацитета флотације рудника бакра Мајданпек са 6.0 мт на 11 мт руде годишње и рударског пројекта надвишавања флоатацијског јаловишта. Наведено решење је, према датуму доношења, донето дана 06.08.2020. године, дакле након подношења захтева носиоца пројекта у предметном случају, који је према пријемном печату првостепеног органа примљен и заведен код органа дана 27.07.2020. године, са којих разлога тужилац основано указује да у тренутку подношења, предметног захтева документација приложена уз захтев није била комплента. Осим наведеног, ни првостепени орган као ни тужени у образложењима донетих решења не образлажу од каквог је утицаја Мишљење Завода за заштиту природе Републике Србије 03 бр. 020-2054/2 од 02.09.2020. године, које је садржано у списима предмета и на које првостепени орган указује у свом решењу, а имајући у виду да из приложеног мишљења произлази да је донето по захтеву Министарства заштите животне средине који је Заводу за заштиту природе Србије доставио обавештење о захтеву бр. 353-02-1417/2020-03 од 30.07.2020. године, за издавање мишљења о потреби процене утицаја на животну средину предметног допунског рударског пројекта, а према ком Мишљењу се надлежни завод изјаснио да је са становишта заштите природе потребно израдити Студију о процени утицаја на животну средину Пројекта капацитета флоатације рудника Мајданпек са 6,0 мт на 11 мт руде годишње и то на кп бр. 1257/11, 1445/181 и 1445/172 КО Мајданпек, Општина Мајданпек.

Са напред наведених разлога, налазећи да су учињене повреде правила поступка од утицаја на оцену законитости оспореног решења и да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2., у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган, у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и

целисходније да учињене повреде правила управног поступка надлежни орган Управе отклони у поновном поступку одлучивања.

Решавајући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, сагласно одредбама чл. 66. и 67. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), Управни суд је применом одредаба чл. 150, 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, нашао да је захтев основан, будући да је тужилац у вези са овим управним спором имао трошкове за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то на име састава тужбе у износу од 24.750,00 динара, сагласно Тарифном броју 44 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 43/23), на име приступа а на рочиште за усмену јавну расправу у износу од 24.750,00 динара и за износ на име награде за један започети сат 4.500,00 динара, сагласно Тарифном број 45. наведене тарифе, као и трошкове на име судске таксе за тужбу у износу од 390,00 динара и таксе на пресуду у износу од 980,00 динара применом Тарифног броја 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94...95/18), што све укупно износи 55.370,00 динара, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Преко досуђеног износа, захтев тужиоца за накнаду трошкова на име састава тужбе и на име приступа на рочиште за усмену јавну расправу је превисоко постављен и није у складу са наведеном тарифом.

Одлуку као у ставу III диспозитива пресуде, суд је донео применом одредаба члана 66, члана 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 150. Закона о парничном поступку, који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром на успех заинтересованог лица у овом управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.06. 2023. године, 17 У 30989/21

Записничар

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

СБ

